

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. februarja.

Smešni patronje *Ljubljanskega* takozvanega katoliško-političnega društva so skovali neko resolucijo zoper koristne konfesionalne predloge, ter jo bo grof Barbo državnemu zboru izročil. Ker se govori in piše — da si mi o tem dozdam še nijsmo nič dokazov dobili —, da se hočejo po deželi podpisati od nevednih ljudij nabirati, mogoče, ali celo verjetno je, da bode to, kar so Virantovi humoristi od sebe dali, „adresa“ proti konfesijonelnim postavam. Prevzetno in jezuitarsko sestavljeno je dovolj, kajti trdi, da se s konfesijonalnimi predlogami „žalijo božje pravice“, da bi bil „izdajstva cerkve“ deležen, kdor bi jih sprejemal, da se z njimi „cerkev v železje“ deva in več tacih lašij. Potegnejo se tudi za konkordat, ki je uže davnaj odpravljen, in nobena vrana za njim več ne kavka, čeravno so isti humoristi ob svojem času nevednim ljudem pridigovali, da se bo svet — podrl, če se konkordat odpravi. — Na konci so pa ljubljanski humoristi grobi in pravijo, da „vsak kdor ima zdravo pamet“ le tako sodi, kakor oni sodijo, vse druge bi menda oni v norišnico zaprli, ko bi jim bila oblast dana.

Državni zbor bode marca meseca, ko se snidejo delegacije, samo odložen, torej ne bode konec sesije. Tako je finančni minister v odseku povedal. — V seji 27. febr. je predsednik naznanil, da češki poslanci še niso odgovora dali na poziv, naj bi prišli v zbornico. Minister Horst je predložil osnovo postave o vojaški penziji.

Vnanje države.

Komplot na *Srbskem*, o katerem smo vzadnjič enkrat poročali, je, kakor se „Pressi“

piše, izmišljena stvar, o kateri v Belgradu nihče ničesa ne vé. Pač pa je res, da je vlada v Kragujevcu izhajajoči list „Jarnost“ zatrla, in njenega urednika zaradi komunističnih agitacij iz dežele izgnala.

Angleži so vojsko z Ašanti končali s tem, da so vjeli njihovega kralja Kofija.

Iz Carigrada se iz dobrega vira poroča, da odstopi cel kabinet. To nima bog vé kakega resnega pomena; kabinet ne pade zaradi kakega polit. mišljenja, ali zaradi prevladanja kakega vpljiva. Te katastrofe se na Turškem godé zaradi nenasiitljivih denarnih potreb sultanovega harema, ali pa zaradi sultanove čudi. Sploh pa nobeno ministerstvo ob Bosporu ne ostane dolgo.

Dopisi.

Iz Vipave 25. svečana. Zadnji dopis iz Vipave v št. je bil nekaterim gospodom tako hud, da so vso svojo jezo nad ubogim „Sokolom“ razlili. „Ne bodemo izbacili svojih ljudi, Sokol naj pobere kopita!“ Tako je vsaj določila večina odborova. Prepričani smo, da se ne bode v nobene kompromise s čitalnico „Sokol“ več spuščal. In čemu neki? Ali mu želé nekateri g. čitalničarji kaj drugega nego pogin? Vprašati se mora dalje, je-li društvo ali odbor odgovoren za dopisnika, kateri morebiti še nij v omenjenem društvu? Prepričan pa je dopisnik teh vrstic, da mu odbor „Sokola“ ne bode o omenjenem dopisu se z orožjem nasproti postavil. „Svoji k svojim!“ prav imajo nekateri gg. čitalničarji. —

Iz Dunaja 26. febr. [Izv. dop.] Ko bi človek iz tukajšnjih časnikov sodil javno mnenje na Dunaji, moral bi misliti, da je meščanstvo bog si vedi kako „razburjeno“ in da stojimo pred revolucijo, ako se ministerstvo le še enkrat predrzne, kak

ustavoverni časnik konfiskovati. „N. F. P.“ dan za dnevom piha svojo jezo in ne more razumeti, kako se je predrznil državni pravdnik nad njo ter jo del „pod pečat“. A Dunajčani so mirni, lehkoživeči ljudje; oni pač težko pogrešajo, če ne najdejo v jutro pri kavi svojega navadnega lista, a se tolažijo z drugim in tretjim časnikom. Vendar se očitvidno kaže, da je nekaka razdraženost v ustavovernih krogih zlasti proti Depretisu in zraven tega proti Auerspergu, kateri, kakor sem Vam uže enkrat poročal, z Depretisom stoji ali pade. A do ministerske krize ali celo do razrušenja sedanje politične sisteme ta začasni medsobni prepir med ustavoverci nikakor ne bode vodil. Naj se kaže najmanjša nevarnost za sistemo, pa bode edini in složni od skrajne levece do centra pa do Rusinov in še večina Poljakov bode pristopila ter z veliko večino bodo držali ministerstvo proti opoziciji.

V poslednji seji državnega zbora so demokrati hudo napadali ministerstvo in njegovo stranko zaradi vedenja glede časni-karskega koleka, a nobeden ministrov nij za potrebno spoznal, oglasiti se. Auersperg in njegovi tovarši imajo res težko stališče. Ko so po padu Hohenwartovem prevzeli vlado, obljubili so višjim krogom, da dobodo v direktni državni zbor večino zmernih v liberalnih vprašanjih ne prenapetih poslancev, kateri se bodo ravnali po željah ministerstva zlasti kar se tiče tiskovne postave in konfesijonalnih predlogov. Temu programu pa bi nasprotovalo bilo, ko bi se odpravil časni-karski kolek, ko bi se tiskovna postava v liberalnem smislu premenila in med konfesijonelne zakone vsilil obligatorični civilni zakon. Naloga ministerstva je tedaj za-branjevati, da ti nasveti ne dobodo večine v

Listek.

Postna premišljevanja.

II.

Postno pismo gorenjske matere Ošpete Skomrahe svojemu sinu Janezu Skomrahu, ki na Dunaji za pravdarskega doktorja študira:

Spreljubi moj Janez!

Tak jaz Ošpeta Skómraha, ti spet pišem, Janez Skómraha, da če uže ne moliš nič, in v cerkev ne hodiš pa k spovedi, — da, ali se pa tovaršije kaj varuješ? Janez, tak varuj se tovaršije! Zakaj če se tovaršije varoval ne boš in pa bal, boš gotovo v slabo tovaršijo prišel in pa videl, kako ti bo še enkrat hudó! Hujega pa nij na tem svetu, kakor, ko je prav hudo. Samo slaba tovaršija je še hujše!

Naš fajmošter, ki se nobene reči na tem

svetu huje ne varujejo in ne bojé, kakor tovaršije slabé, nikoli v nobeno slabo tovaršijo ne gredo: zato pa tudi nikoli v nobeno slabo tovaršijo in pa družčino ne pridejo. Najraje so zmirom sami: še pri kosilu, če prav imajo za tri jesti — so najrajši zmirom sami pri kosilu. Pa tudi to vem, da če boš, Janez, ti zmirom in povsod sam, pa zmirom le sam okolo hodil po Dunaji, da nikoli v nobeno tovaršijo prišel ne boš ali pa družčino. Če boš pa ti po slabih tovaršijah zahajal, pa boš videl, da boš pa lih v slabo tovaršijo in družčino zašel! Gospod fajmošter, ki se slabe tovaršije najhuje bojé, (Janez, ko bi se še ti slabih tako bal, kakor se fajmošter slabih boje!) se jih boje: ker nobene reči na tem svet' bolj ne poznajo, kakor slabe tovaršije poznajo in pa družčine: pridigovajo uže zdaj kar v enem za drugim vsako nedeljo od samih teh slabih tovaršij in pa družčin: da slabjega nij na svetu, kakor so

tovaršije slabe in da človek, če se ne boji in ne varuje, da bi se tovaršij varoval teh slabih in bal, da pa — v tovaršije zaide tē slabe. Toliko rečem: da ko bi bil Janez ti slišal: kako hudo slabo so fajmošter pridigovali od tovaršij, samih tēh slabih in družčin: da bi ti nikoli v nobeno to slabo ne šel! So dejali: če je več skup slabih ljudi, večje tovaršija in slabša družčina; in več ko je moških vkup in pa žensk, slabeje je, in — da nij huje tovaršije, kakor moški in pa ženske tē slabe. So djali: če se moški žensk ne boji in ne varuje, da v hujo tovaršijo ne more zaiti!

Tak Janez! če se kaj žensk bojiš in pa varuješ tē slabih, tak varuj se jih hudo in pa boj; če ne boš v tako hudo slabo tovaršijo zašel, da boš sam slab.

Janez! jaz se pa tega najbolj bojim, da bi se ti žensk ne varoval tam na Dunaji. Še fajmošter so djali, da nikjer na svet'

poslanski zbornici. Ali se nam posreči pri civilnem zakonu, je še dvomljiva stvar.

V isti seji državnega zbora je dr. Razlag utemeljil svoj predlog zastran nekaterih olajšav v brambovski postavi, da bi namreč edini sini očetov bili prosti vojašine, ako je oče 60 let star; po sedanji postavi oproščuje starost 70 let; in da bi prosti bili oni teologi, ki so uže v latinskih šolah bili med vojakke vzeti in še le pozneje v seminar stopili. Predlog je bil oddan v pretres odboru za novaške zadeve. Proti predlogu Razlagovemu so glasovali nekateri udje tako zvane pravne stranke, med temi tudi Hohenwart. Ja res čudno! Grof Hohenwart je izvoljen od kmetov in glasuje proti predlogu, ki bi ravno kmetom nekoliko olajšal bremena občne vojaške dolžnosti; grofa Hohenwarta so fanatično podpirali naši duhovniki in on neče privoliti seminaristom one prednosti, katere imajo dijaki višjih šol.

Poročilo konfesijonelnega odbora o zakonu, s katerim se uredujejo vnanje pravne razmere katoliške cerkve, se je denes razposlalo; pride tedaj lahko uže prihodnji teden na dnevni red.

Jutri se vrne cesar od ruskega potovanja; na kolodvoru ga imajo pričakati ministri in mestni zastop. Andrassy se je lahko prepričal, da je magjar-orszag nekoliko manjši od Rusije in da je za Avstrijo bolj previdno v prijateljstvu živeti s svojim mogočnim sosedom, nego ga vedno pikati in dražiti po navadi magjarskih širokoustnežev.

Poslanci italijanskega Tirola (Trentina) so dali natiskati ter poslali vsem državnim poslancem spomenico, v kateri zahtevajo ločenja italijanskega od nemškega Tirola. O tej spomenici še govorimo, ker so razmere precej takošne, kakoršne pri nas Slovencih.

Domače stvari.

— (Ljubljanske trgovinske zbornice) volitev predsednika V. C. Supana in Horaka je minister potrdil.

— (Kazenska pravda Aristoteles) je v petek večer bila končana. Obe zatoženi sti obsojeni, vsaka na dve leti teške ječe. Obe sti včeraj sprejeli sodbo in ne bosti rekurirali.

toliko slabih nij žensk, kakor jih je na Dunaji, tih slabih. Jaz pak ti samo to rečem, da, če nočeš, da bi hotel, da bi v hudo tovaršijo ne zašel: da varuj se bab, in pa boj se jih bab! Kaj ti pomaga vsa tvoja učenost, če se pa ti bab ne boš varoval, tih slabih! Ti še ne veš, kaj so babe, da varovat se jih moraš, — o, ko bi se bil ti le bab malo bolj varoval pa bal, kako bi bil zdaj-le fletno pri kraji — v ljubljanskem lemenati, kjer bi se ti bab nič ne bilo treba bati in varovati. Pa vem, ti misliš, da če jaz ne vem, da na Dunaji ti v tovaršije hodiš, tih slabe, da pa ne vem jaz, da zahajaš v nje. O saj dobro vem: ti se še bab nič ne varuješ: kjer jih je več, tistih bab, tisto je pa raje hodiš med babe, tih slabe! —

Ko bi, Janez, ti le enmalo tako-le pomislil, kako od tih izgubljenega sina v sv. pismu zapisano stoji: ki se tovaršije nij varoval, tih slabe in pa bal: kako je med babe prišel med samo te babe te slabe in med prašiče te svinjske!

— („Glasbena Matica“) svoje veselice v čitalnici ne napravi 3. marca, nego 4. marca zvečer.

— (Iz Solkana) pri Gorici se nám piše 25. febr.: Naša čitalnica je obhajala včeraj tužen praznik; skazala je namreč zadnjo čast svojemu priljubljenemu udu in odborniku Petru Gabrijelčiču, sinu sedanjega župana. — Sprevod je bil veličasten, udeležila se ga je skoraj vsa mladina, v prvi vrsti ogromna večina udov solkanske čitalnice in obilo družega ljudstva. Naši fantje so bili praznično opravljeni z belimi preprogami in belimi šopki; naše devojke pa so umrlega zadnjikrat ovenčale. — Pred pogrebom je bila maša za mrtve in cerkvena opravila. Na grobu je govoril predsednik naše čitalnice za vse navzočne ginjaivo besedo za prazgodaj umrlim vrlim mladeničem. Naj bi dalje posnemale tudi druge čitalnice ta lepi izgled, naj bi gojile bratsko ljubezen med svojimi udi, saj ona je glavna vez vsacega društva. — „Tiha jamica“ in prijatelj in znanec mokra solza je končala slovesnost. — Za plakajočega očeta, g. Gabrijelčiča, je ta prigodba toliko žalostnejša, ker ravno denes dve leti je izgubil na enaki način starejšega sina, in zopet denes smo pokopali 25letni — hiše svoje zadnji steber. Potolazi se, tužni oče se svedoči, da nam je bil nesrečni Peter zelo priljubljen. Peter, tebi pa naj bode zemljica lahka!

— (G. Fr. Gruntar) je bil v Šmarjah na Goriškem izvoljen za župana, namestu umrlega Fr. Polšaka. Izvoljen je dobro znan naroden poštenjak.

— (Dopolnilne volitve) goriškega starešinstva se imajo v kratkem vršiti. Letos izstopijo iz starešinstva gg.: Mihelič, Marzini, Luzzatto, Paternolli, Rud. Attems, Gorjup, Jona, in potem volilo se boče še mesto odstopivšega župana H. Coroninija.

— (Iz Gorice) se nam piše: Denes 26. t. m. so imeli naši „Goričarji“ shod. Da-li je bilo mnogo društvenikov, ne znam; pač pa je bilo videti precej črnih talarjev z dotičnimi mežnarji.

— (Gozdarsko vodstvo v Gorici) namerava — kakor se nam piše — gozd Panovec zapreti, da se obvaruje tatov posebno sedaj, ko so mnogo mladih drevesc

vsadili. — Komur je drago sprehajati se po Panovcu, dobi ključ za 15 novcev pri de-narnici gozdnega urada.

— (Iz Doline v Bregu) na Primorskem se nam piše: V celi Avstriji se je pretekli pust rajalo in plesalo, le v Dolinski županiji, sestavljeni iz 20 ljudnatih vasi — je bil ples prepovedan. Tu v županijskem uradu gospodujejo „vreče ogljenja“ narodni stvari v kvar. Ove kute so strašansko zaroto proti plesu osnule, in strogo zaukazale, da se morajo verne ovčice pustni čas pokoriti. Kakor v preteklem letu, tako namerjajo naši jezuitje tudi sedaj osnovati velikanske molitve: „naj bi blagovolil dobri bog baš enkrat njih „sovražnike“ cerkve ponižati in naj bi podelil svetemu papežu zdravje in pamet.“ Pozitivno sem poizvedel, da je bilo to in nič drugega povod prepovedi plesa. Radostno so kutarji praznovali zmago hudiča, to je plesa. Kljub prepovedi plesa pa so fantje razgrajali in popijali, več kot navadno. Našim fantom v čast moram sicer pritrditi, da se nikdar, ali celo redkokrat do krvavega pretepa, kakor drugod; silnih pobojev, se smrtnimi udarci, kakor po Gorenjskem, nij nikoli zabilježiti. — Nekatere nesreče, nerednosti so se dogodile o pustu in sicer: Žena, vrnivši se o mraku iz Trsta, je bila pod Škofijo od neznanega pijanca napadena, kateri jo je s pestjo suval; a ne da bi besedico zinil. Ponujala mu je uhanje in ves denar, (štiri gold.) a nij hotel vzeti, nego neprenehoma jo je tolkel. Mimogredoči so našli ženo nezavedeno; težko bode pri življenji ostala. Pijanec, ubijalec pa je v stran odšel ali se skril, kajti vse iskanje nij dovelo do zaželenega vspeha.

— (Na srednji Škofiji) v Primorji so pijanci zadnji pustni dan nekemu naga-jivcu roko in nogo zlomili; baje je preveč norčeval, in baš ta napaka ali razvada mu je navalila na svoje ude bolečine, in zaslužek mu je odvzet za par mesecev. „Pijanca se ognite, i se senenim vozom.“

— (Pustna norost.) V ponedeljek po noči so v Celovci na starem trgu neki podobi obe roke odbili, potem ji pa še glavo odtrgali. Ljudje so zjutraj dobili ono glavo v žrelu celovškega „lintverna“. Policiji so bili norci ravno pred nosom, pa jih nij videla. Menda imajo tudi celovski policaji to

rajtala, da bi ti ga poslala — ti pišem, da ti ga nijsem poslala, da se boš tovaršij huje bal in pa ložje varoval teh slabih in bab. Tist denar sem rajše nesla h gospodu fajmoštru za svete maše, da bi molili, da bi se ti varoval vseh bab, posebno teh slabih. Zdaj pa srečen ostani čez hribe in doline in pa zdrav bodi do zelenega groba sin moj. Amen in hvaljen bodi.

Tvoja mati Ošpeta Skómraha
izpod Kozjega hrbitišča.

Pripis: Janez, bolna sem! Od sinoči sem vsa tako zlomljena in pa potrta, da kar v dve gube lezem in lezem. Sivka se je tako hudo pomišljala in gonila, da je kar na vsak koš gori skakala — je pa skočila še ná-me! Jaz sem jo našeškala, pa smo jo vse eno k juncu gnali: da bo lih o sv. Jakobu imela telčka, ko boš ti domu prišel in lahko rumeno smetano jedel, ko tako hudo rad smetano ješ, tisto rumeno!

Tisti denar — ki sem pisala, da sem

slabost, kakor ljubljanski: da jih rado tam
nij, kjer bi morali biti.

Izpred sodnije.

Dva ženska ljubljanska Plahta.

(Dalje.)

Priča gospa Palmira pl. Antolič, 36 let
stara rojena v Dalmaciji, govori samo ita-
lijansko, ima terjati vsega vkup 855 gld. od
Aristotelesovke. Zapeljala jo je Komeli, da je
dajala denar po manjših svotah, od početka
je tudi dobivala po pet od sto na mesec
interesov. Tudi ona je mislila, da Aristote-
lesovka potrebuje ta denar v kupčiji svojega
moža.

Josipina pl. Kleinmayer, 50 let stara,
od moža ločena, ima terjati 400 gld. Tudi
njo je Komeli do tega pripravila. Ona je
mislila, da je Aristotelesovka bogata. Ko je
zvedela, kako stoji stvar, šla je k Aristote-
lesu in on se je zavezal, da jo bo v obrok
plačal.

Sodišče sklone, da se priča ne zápriseže
prej, nego se Komeli zasliši.

Priča Marija Kosmač, skriptorjeva
vdova, ima vsega vkup 1700 gld. terjati.
Ona je bila zapeljana po Risnerici in Izati-
čevki. Aristotelesovka pak je podpisala men-
jice. Obširno vse pripoveduje o „krvavo“
zaslužnem svojem denarji pak se obrne k
toženi Aristotelesovki in jezno zavpije „Ali nij
res?“ Aristotelesovka se smeje. — Kosmačevka
jezno: Da le smijajte se, ko ste poštene
ljudi odrli.

Zdaj pride Jera Muljavec za pričo.
Ta je 72 let stara, gluha žena. Govori
samo slovensko. Doma je, kakor pravi od
„Višja garje“ njen mož je bil mizar, a uže
šest let nič ne zasluži. Ona je mešetarica z
denarjem, za to dobi kak goldinar in pa
„oukra ali kofeta“. Predsednik, ki mora
jako vpiti, da priča njegova vprašanja ra-
zume, vpraša jo, ali je kaj dosti denarja
premešetarila. Ona pravi: „O gaspud, do-
sti dosti! K mean' prhajaja vsi, ovbe pa
kaku še vealiki gaspudje prideja prosit, de
b' jim dabila dnarja na pusada. Pa grjem,
pa dabim. Jest nemam nič, pa sém paštena
žjenska, in vsak m' rad pasuodi. O kulkat
m' je žjé moja hišna gaspadija pasadila.
Taku je tñdi ta Rižnarca pršla, je reakla
pejd' pejd', pa sem šla, pa sem dabila.“ Na
dalje pripoveduje, da ko je videla, da 200 gl.
ne bo nazaj dobila, je šla k gospodu Ari-
stotelesu in h gospej, ali — „taku je biv na
štjengah na meane zagrmú, de sém zbej-
žala“. Predsednik: Ste se bali? — Priča:
„I kaj pèk gaspud, bala sem se bala, pa
jakála sém dol pa štjengah in dama sém
zmeram jakala. I kaj bua če na buam da-
bila dnarja nazaj, k' še muj nej“. — Pred-
sednik jej pravi, da je opravila in da more
iti. Ona vpraša: „Al' na buam dabila
dnarja nazaj?“ Predsednik: „Počasi ga
boste dobili, počasi.“ Priča: „Kaáj!“ Pred-
sednik: „Počasi ga boste dobili.“ — Vo-
tant Perko: „Pa prav počasi.“ Jera Mulja-
vec gre potem naravnost k „Rižnarci“, ki na
obtožni klopi sedi in se začne pomenkovati
z njo. Ker ne sliši, da je opravila in da se
bo morala uže drugikrat zmeniti, odpelje jo z
lepo sodnijski sluga.

Priča gospa Komeli, 42 let stara,
njen mož je agent v Trstu, prej je bil kom-
panjon Aristotelesov. Komeli je bila ena

glavnih mešetic, nagovarjala je mnogo
drugih, da so Aristotelesovski dale. Od tega
je imela mešeticarino. Ona sama je dala
700 gld., ki jih je od sestre dobila na 5%
mesečno. Tudi druge dolgove je morala
prevzeti in je bila eksekvirana. Pravi, da
je mislila tudi ona, da Aristotelesovka dela
za svojega moža kupčijo z denarjem. —
Aristotelesovka ugovarja, da je Komeli lahko
vedela, da denar na tako visoke interese nij
za nobeno kupčijo mogoč; zatožena trdi, da
jo je Komeli zapeljevala njenega moža pod-
pisati in sploh je vidno, da jo Ar. hoče k
sebi na tožno klop. Komeljka toženi vpije:
Jaz resnico govorim, ne storite mojih otrok
nesrečnih. Potem dalje pripoveduje svoja
mešeticarstva in kupčije, med drugim tudi to,
da je bil den kundov tudi dr. Sieber. Državni
pravnik vpraša pričo Komeli ali nij,
kot žena kompanjonova vedela, da Aristote-
lesovi nič nemajo. Priča pravi, da je ve-
dela da sestra Aristoteleva mu da včasi večje
svote, enkrat mu je dala 10.000 gld. Votant
Ravnikar vpraša, ali nij Komeli priči Obrezi
rekla da Aristotelesovka nema nič drugih
dolgov nego kar je pri njem. Komeli trdi,
da nij rekla, Obreza pak je na svoje besede
prisegla. — Aristotelesovka vsemu ugovarja, pri-
poveduje dolgo historijo o Komeljkinem možu.
Komeljka pa huda in hoče vedno vmes go-
voriti, in protestirati; sodišče babo komaj
kroti s tolažbo naj pusti Ar. govoriti, potem
uže vrsta pride tudi za njen jezik.

Prebere se protokol bivšega trgovca Ant.
Cantonija, ki je po Komeljki posodil na
menjice Aristotelesovski 300 gld. Komeli (Co-
melli) mu je bila porok za denar, torej ga
bode od nje zahteval.

Antonija Mojč je tudi po Komeljki po-
sodila Aristotelesovski 300 gld. na menjice in
zahteva odškodovanje.

Lucija Weber, žena urad. sluge je
posodila Aristotelesovski 100 gld. na menjice.

Sodišče po kratkem prenehu sklone, da
se priča gospa Josefina pl. Kleinmayerica
ne dene na prisego.

Pride priča Josip Aristoteles, mož
zatožene gospe Terezije Aristotelesovke. Ve-
lik pozor mej občinstvom. Svoje zatožene
žene niti ne pogleda; ona ima vedno oči
vanj obrnene.

Predsednik: Ker ste mož zatožene,
se lahko odtegnete pričanju.

Priča to stori ter odide.

Na predlog drž. pravdnika se prebere
protokol gospoda Jos. Aristoteles, akoravno
se zagovornik dr. Kozjak temu upira. Za-
pisnik pravi, da mož zatožene o njenih de-
narnih spekulacijah notri do kratkega časa
pred „krahom“ prav nič nij vedel ter da je
zatoženka na posodo vzete denarje sama za-
se obdržala.

Na to se prebere ljubljanske poli-
cije dopis, ki pravi, da je prejšanje življenje
zatoženke romantično, a jako skrivnostno.
Bila je v Odesi, od koder je z enim sinkom
prišla v Ljubljano, gder se je pred 13. leti
z g. Aristotelesom omožila. Aristoteles je
opustil pred 3 leti samostalno kupčijo ter se
je preselil v Trst. Gospa pa je ostala v
Ljubljani, gder je jako elegantno živela in
hudo v loterijo stavila. Do sedaj se sodnijo
še nij imela nič opraviti, tudi Riesnerica nič.

(Konec prihodnjič.)

—0—

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov.

Revalesscière du Barry

v Londonu.

Izvrstna zdravilna hrana Revalesscière du Barry
odstrani vse bolezni; namreč bolezni v želodci, v
živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici,
v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, su-
šico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko,
nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vr-
toglavico, navál krvi, šumenje v ušesih, medlico in
bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalo silo,
otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Iz-
pisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem
lekem kljubovali.

Spričevalo št. 73.621.

Na Dunaji, 1. februarja 1871.

Neskončna hvaležnost do Vas mi daje povod,
Vam te vrstice pisati. Bil sem skozi štiri mesece od
strašne naduhe trpinčen; nikdo mi nij mogel olajšanja
dati, dokler nijsem na svet prijatelja Vaše izvrstne
Revalesscière vzel, ki me je od tega zlega temeljito
ozdravila.

Feliks baron pl. Clarov.

Spričevalo št. 65.715.

Paris, 11. aprila 1866.

Moj gospod! Moja hči, ki je izredno trpela,
nij mogla prebavljati niti spati; nespečnost, slabost
in nervozna razburjenost jo je prevladovala. Ona se
nahaja celo dobro po čokoladi Revalesscière, ki jo je
popolnem ozdravila, ima dober tek, dobro prebavlji-
vost, pomirjene živce, zdravo spanje in trdno meso
ter je zopet dobre volje.

H. de Montlouis.

Spričevalo št. 73.800.

Mohač, 20. decembra 1871.

Tri mesece sem Vašo slavnoznano „Reva-
lesscière“ užival in po tem od večletne zlate žile oz-
dravel, ter sem to izvrstno sredstvo enemu svojih
prijateljev v rabo pripočil. Prosim torej, da blagovo-
lite takoj poslati 2 funtno škatlico za mojega prija-
telja pod mojim Vam že znanim napisom po pošttem
podvzetju.

Z vsem spoštovanjem

Jož. Ulllein stavitelj.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri
odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlja.
V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,
— Revalesscière-Biscuits v pušicah & 2 gold. 50 kr.
in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu
in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.
50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas
10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.
— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed.
Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Inns-
bruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn-
bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru
F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B.
Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih le-
karjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-
najska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali
novzetih.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 1. marca 1874.

EDDA.

Drama v 4 dejanjih, spisal Jožef Weilen,
poslovenil V. N. Hrabroslov.

Grahove, fizolove in lečne klobase,

potem vsake vrste

meséne in zeleninske

konserve,

gozdna, poljska in travniška
semena,

najboljši gorenjski

poljski gips,

najčistejše

sufolske svinje za pitanje,
se dobé pri

Peter Lassniku,

specerijska, materijalna, barvna
vinska, slatinska in delikatesna
kupčija

v Ljubljani

pri frančiškanskem mostu.

(51—1)

Tužci.

26. in 27. februarja:

Evropa: Raunichar iz Šmartnega. — Brandner iz Novega mesta. — Kollaržik iz Planine. — Halub Emile, Smole Treza iz Pakratza. — Beinharer iz Frankfurta. — Fischl iz Neubistutz. — Wild iz Dunaja. — Marcolini iz Udine. — Pehy iz Košic. — Meden iz Rakeka. — pl. Schivizhofen iz Slavonije. — Hosh iz Dunaja. — Medved iz Zagorja. — Vinšlav iz Kodanja. — pl. Zaleski z bratom in sinom, Winar iz Rusije. — Gruber iz Maribora. — Luc iz Dunaja. — Jurkovic iz Grobnika. — Schacherl iz Dunaja.

Pri Maliču: Jerman iz Gorenjskega. — Loebel iz Draždanov. — Mitneles, Pörges iz Dunaja. — Lakner iz Kočevja. — Weiss iz Dunaja. — Grillo iz Grada. — Bartelme iz Kočevja. — Lehmann iz Grada. — Hibner iz Gablonza. — Sader iz Dunaja. — Weissenberg iz Trsta. — Corti iz Turina. —

Mörte iz Celja. — Kapel iz Fünfkirchena. — Lipič iz Celovca. — Plauc iz Blok.

Pri Zamorcu: Jarc iz Litije. — Vidie iz Radoljce. — Mohorčič iz Istre. — Vrebe iz Grada. — Zabukošek iz Zagreba. — Baltaglia iz Trsta. — Schpiro iz Dunaja.

Dunajska borza 28. februarja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gid.	70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	"	10	"
1860 drž. posojilo	104	"	25	"
Akcije narodne banke	971	"	—	"
Kreditne akcije	242	"	75	"
London	111	"	50	"
Napol.	8	"	91	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	105	"	40	"

Razglas.

Mestna srenja novomeška daje svoj v mestu na reki Krki ležeči, nedavno še novopostavljeni

mlin s petimi tečaji

in konstantno vodno silo v najem. — Mlin ima tudi lepo stanovanjsko, magazine, gospodarska poslopja in vse čistilne priprave, ter se odda na 4, oziroma tudi na 6 let, počenši od 1. aprila 1874.

Najemna dražba bo 18. marcija 1874.

Najemne ponudbe se prejmejo do 11. ure dopoldne isti dan.

Najemščina (Anrufspreis) je postavljena na 800 goldinarjev.

Natančneji pogoji se izvedo in sprejemajo v mestni pisarnici. Tamo naj se tudi oglasi vsakdo, ki hoče mlin ogledati.

Novomesto, 22. februarja 1874.

(42—2)

Mestni župan:

RIZZOLI.

Oznanilo.

Z ozirom na oznanilo visoke c. kr. deželne vlade šte. 445/Pr., od 19. februarja t. l. se s tem sploh na znanje daje, da bode

posojilnica ali založnica za Kranjsko

28. februarja 1874 svojo delavnost začela in da je vsled naredbe visokega c. kr. finančnega ministerstva od 4. februarja 1874, šte. 535/F. M. pod natančnim izpolnjevanjem postave od 13. decembra 1873 in statuta centralnega vodstva državnih posojilnic, kakor tudi občne instrukcije za vodstvo in gospodarjenje, pooblaščen bila, **menjice eskomptirati**, kakor tudi na **menjice, efekte in blago posojevati**.

Vendar ji nij bilo dano občno pooblaščenje prejemati druge papirje, nego take, ki se morejo kot pupilarni denarji zalagati, tudi ne za poslove, ki so v odstavkih d) in e) članka 4. postave od 13. decembra 1873 omenjeni. Samo simbolično izročanje zastavljene stvari (§. 31 instrukcije) se sme le v posameznih, posebnih oziroma vrednih slučajih zgoditi.

Obresti pri državni posojilnici za Kranjsko so bili tako-le postavljeni:

1) Eskompt menjic.

Za menjice tukajšnjega mesta:

do 3 mesecev 7 %

do 6 mesecev 7 1/2 %

Za domicile:

do 3 mesecev 7 1/2 %

do 6 mesecev 8 %

2) Posojila na **menjice, efekte in blago**, katera se smejo uže po obnem v članku 5. postave nahajajočem se pravilu samo na obrok

3 mesecev dajati 8 %

Pri izjemno daljšem obroku, kakor tudi pri prolongacijah

8 1/2 % do 9 %

Poslovno manipulacijo je prevzela podružnica priv. avstrijske nacionalne banke v Ljubljani.

Prošnje, ki so vsled naredbe visokega c. kr. finančnega ministerstva od 27. dec. 1874, šte. 34.427 štempla proste, naj se ob navadnih uradnih urah pri filijali nacionalne banke izročujejo. Reševale se bodo kakor hitro mogoče potem, ko se bodo o njih posvetovali zaupni možje, ki bodo imeli za zdaj trikrat na teden in sicer: ponedeljek, sredo in petek posvetovanja.

V Ljubljani, 23. februarja 1874.

(43—3)

Od vodstva državne posojilnice za Kranjsko.

Strokovnjaški zdravnik bolnih na sluhu in očeh, Dr. M. Schwarz

(Föhrenschwarz)

je sedaj tu v Ljubljani do 12. marca
nepodaljšljivo. — Hôtel pri Maliču, II.
nadstropje, duri 17. (47—3)

O zdravljenosti pravega

Wilhelmovga

antiartritičnega antirevmatičnega
čaja za čiščenje krvi

navedemo tukaj vrsto priznavalnih dopisov:

Gospodu Franc Wilhelmu,

lekarju v Neunkirchen.

Nakofalva, 28. febr. 1873.

Naročil sem Vašega Wilhelmovga antiartritičnega, antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi, ker sem trpel na strašno bolečim protinu v udih, po uživanji 6 zavitekov Vašega izvrstnega čaja se mi je toliko zboljšalo, da so intenzivne bolečine skoraj popolno nehale in je le še včasih kot slabe električne udarce čutim.

Ker prave roke ne morem še rabiti, tako, da ne morem peresa držati, Vas prosim, da mi blagovolite v izvršenje ozdravljenja po pošt-nem povzetju dva zavitka Vašega izvrstnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi s prvo pošto gotovo poslati.

Ker sem ta izvrstni učinek Vašega zdravilnega čaja na samem sebi izkusil, čutim se zavezanega, hvaležno v najbolje razširjanje dobro zasluženega imena Vašega zdravilnega čaja svoje storiti.

S spoštovanjem Vaš udani

Josef Jankowic,
komitatski zdravnik.

Gospodu Franc Wilhelmu,

lekarju v Neunkirchen.

Loosdorf bei St. Pölten,

26. marca 1873.

Ker so vsa upotrebljevana sredstva zoper hudo trebušno bolezen bila zastoj, sem se naposled namenil, tudi Vaš antiartritični antirevmatični krvočistilni čaj rabiti in čutim že zdaj po uživanji prvega zavitka precejšno izboljšanje, tako da se zaupanjem obračam do Vašega blagorodja in Vas prosim, kakor hitro mogoče 2 zavitka Vašega ne krivično tako hvaležnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega krvočistilnega čaja blagovoljno poslati in udano pridenem dotični znesek ter sem s posebnim spoštovanjem

Anton Leypold,

c. k. oberstlajtnant v počitku.

Gospodu Franc Wilhelmu,

lekarju v Neunkirchen.

Oberbaumgarten, 28. marca 1873.

V pridejanem sledi znesek, za katerega mi blagovolite skoraj ducend zavitekov Vašega v resnici zdravilnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi poslati. Moj napis je sedaj

(322—4)

Franc Fiala,
župnik.

Svarimo pred ponarejanjem in sleparijo.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi se dobiva le iz prve mednarodne fabrikacije Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaji ali v mojih po časniki navedenih zalogah.

Zavitek, v 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podukom v različnih jezicah 1 gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi tudi dobiva: v Mariboru pri Alois Quandestu; v Celji Baumbachovi lekarni, Rauscherjevi lekarni, pri Karl Krisperju; v Lonču na Štaj. pri L. Müllerju, lek.; v Mozirji pri Tribuču; v Varaždinu pri dr. A. Halterju, lek.; v Slov. Gradci pri J. Kalligaritschu, lek.; v Ljubljani P. Lassnik.